

Posudek vedoucí bakalářské práce

Ani Tchetchenianové: *Fenomén hry. Pojetí hry ve filosofii Eugena Finka*

Autorka práce se zamýšlí nad otázkou, co opravdu dělá hru hrou, co je podstatou hry, v jakém smyslu může hra odpovědět na složité otázky po povaze bytí člověka a světa. Vychází při tom zejména z textů filosofa Eugena Finka, kterému věnuje celou první, nejpodstatnější část práce, dále pak antropologa a sociologa R. Cailloise a J. Huizingy, u nichž sleduje kategorizace her, vztah a dynamiku hry a kultury.

Finkovo pojetí hry velmi pěkně začíná právě od onoho pojetí neskutečnosti, které Fink vymezuje vůči Platónskému zdání, zrcadlové *mimésis*. Zde bych možná poznamenala, že slavný příklad s vodní hladinou studentka na str. 18/19 sice ocitovala, ale nevyložila úplně přesně, chybí zde zdůraznění toho, co je pro Finka jedinečné, tj. zvláštní povaha ireálné sféry smyslu (ono prosvítání vodní hladiny – propojení skutečna a neskutečna, přitom s ním na str. 27 pracuje). Přes podrobně zpracovanou kultovní hru, která ukazuje spřízněnost člověka a světa ovládaného bohy skrze hru, pokračuje ke světskosti hry, což je náročná část Finkovy knihy *Hra jako symbol světa*. Všechny způsoby světskosti hry jsou zde dobře uchopeny, závěrečná kapitola knihy je opravdu výborně zpracovaná, jen mám dotaz k druhému odstavci na str. 26, kde jsem se trochu ztratila v argumentaci ohledně konečnosti svobody a pojmu nitrosvětskosti. Kapitoly věnované R. Cailloisovi jsou výborné, nejvíce chválím propojení s kultovní hrou u E. Finka, těchto srovnání a propojení různých tezí by však v práci mohlo být i víc, nejen v poznámkách pod čarou.

Práce je psaná s velkým zaujetím pro dané téma, studentka si položila otázky, na které se jí daří nalézat cesty k odpovědím, místy jsou však její formulace matoucí, nepřesné, věty nesrozumitelné, zejména v částech, kde sklouzává k obecným uvedením do tématu apod., proto navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze 30.8. 2022

Mgr. Taťána Petříčková, PhD.